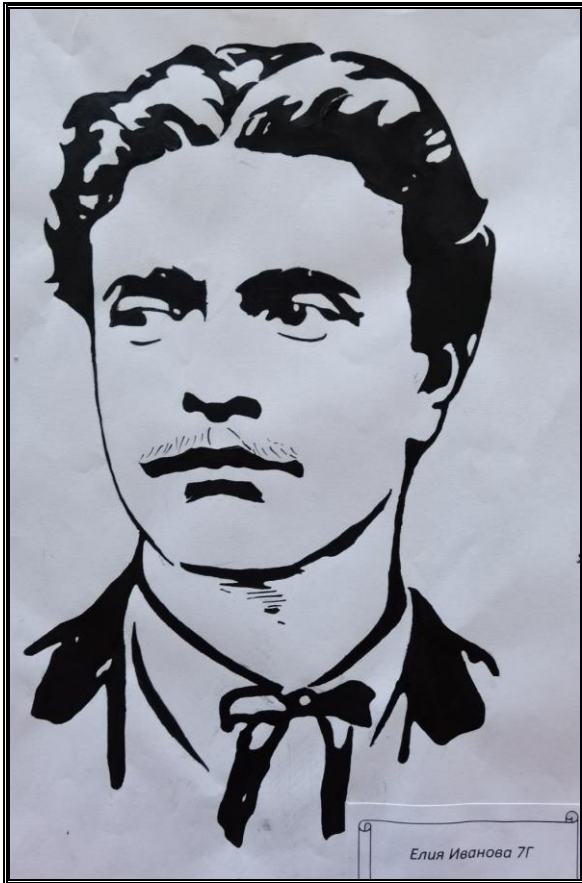

149 години от гибелта на Васил Левски

Аз, Васил Лъвский в Карлово роден,
от българска майка юнак аз роден,
не щях да съм турский и никакъв роб,
същото да гледам и на милият си род.

Апостола на свободата те наричаме
и от деца всички те обичаме,
името ти с гордост ний изричаме
и всички на теб искаме да приличаме.

Твоята съдба била е тежка,
молим се дано било е грешка
от сънародник да си ти предаден,
с белезници на ръцете воден
към бесило страшно и проклето.

Но твоето място остава незаето
и знай, че ненапразно ти загина!
Паметник издигна ти народът,
на теб дължим нашата свобода!

Апостоле, за делата твои ти благодарим
и в знак на почит глави ще склоним!

Георги Игнатов 7^б

В. Лъвский

Писмо до Васил Левски

Скъпи Апостоле,

Твоята мечта се сбъдна. България е вече свободна държава. Българи, мюсюлмани, евреи – всички живеят в разбирателство. Но въпреки това, спорове все още има.

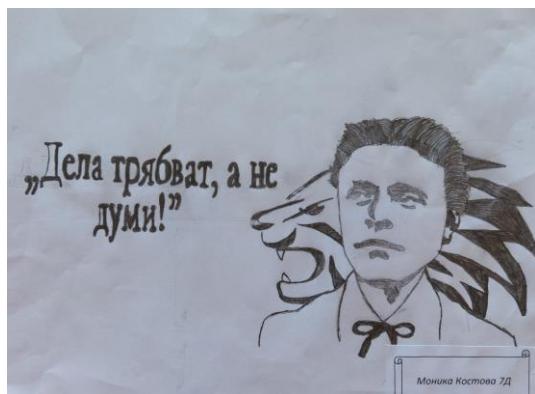
Всеки е свободен да казва и прави това, което иска, без да пречи на останалите, но някои искат само те да се чуват и за тях блага само да има.

Ти бори се за нашата родина, която в днешно време както се развива, така и се съсипва.

Но не бой се. Има хора, които продължават да се възхищават на ума, смелостта, волята и всеотдайността ти. Хора, които учат за делото ти. Хора, за които ти си светъл пример. Докато ги има тях, делото ти ще пребъде!

Спи спокойно, Дяконе!

Деница Мирчева 7^а

Васил Левски е нашият български национален герой. Той е идеолог и организатор на българската национална революция. Известен е и като Апостола на свободата заради организирането и разработването на стратегията за освобождаване на България от османско владичество. Пътува из страната и създава частни революционни комитети, които да подготвят обща революция. Неговата мечта е чиста и свята република, в която всички да имат равни права независимо от своята народност и вероизповедание.

Светослава Бачева 6 Г

Борец беше той. За себе си не мислеше. За народа бе готов на всичко! Левски скок направи той. Семейство нямаше – единствено родината му беше. Дни и месеци в

укритие седеше. Бореше се непрестанно. Герой на България стана. Само за него се говореше. Турци оръжията взеха, тръгнаха на бой. Левски би се честно,

справедливо, всичките за него знаеха. Всички него ще запомнят с чест и гордост, че за народа той се е бил и спечелил свободата!!!

Кирил Атанасов 6 Б

Апостола на свободата – Васил Левски

Беше вечерта на трети март 1862 година, когато Васил напусна Карлово с коня си и се отправил към Пловдив, където да се сдобие с документи, с които може да отпътува към Белград. Желанието на младия мъж, изцяло отдаден на идеала за Освобождението на България, бе да се включи в Първата българска легия на Георги Раковски. Пристигайки в Белград, той веднага направи впечатление на българските бунтовни среди и стана верен другар на Христо Иванов – Големия, Иван Кършовски и Васил Друмев.

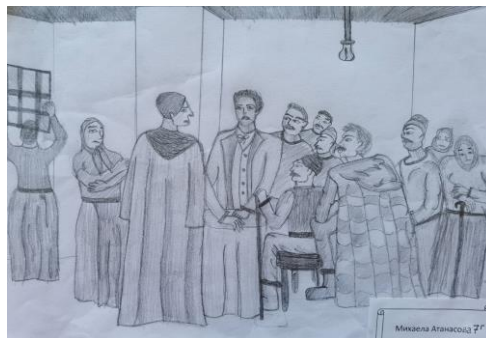
По време на една от многобройните им разходки, виждайки голям ров пред него, той се засили и го прескочи с изключителна бързина и ловкост, сякаш да покаже как би искал да се сражава в битката с врага.

Всички бяха изумени от постъпката на Васил и заедно извикаха във възторг: „Това е левски скок!“. От този момент нататък всички го наричаха „Левски“.

На трети юни 1862 година при Варош капия започна ожесточена битка с турския гарнизон. В челните редове на битката участваше храбро и младият Васил, който чрез действията си защити по най-добрия начин своето героично прозвище – Левски, Апостола на свободата.

Елена Михайлова 7 Б

Васил Левски е българският Апостол на свободата. Той е живял само 35 години, но през това време е бил скромнен, въпреки че извършва подвизи за българския народ. Думите му: „Ако спечеля, печеля за цял народ – ако загубя, губя само себе си“ доказват неговата скромност и признателност към народа. През целия му живот родолюбието го е водило към неговата главна цел – свободата на отечеството. Той е давал всичко и не е искал отплата.

Дара Петрова 6 Г

1. Васил Левски е участвал в четата на Панайот Хитов.
2. До 1864 г. Левски е бил с дълги коси, както всеки монах. След като се посвещава изцяло на революционното дело обаче, той ги отрязва и ги изпраца на майка си.
3. Въпреки че повечето хора мислят, че никой не се е опитал да му помогне след залавянето, това изобщо не е така. Българите организират няколко акции в тази посока. Една от най-сериозните е тази на Атанас Узунов.
4. Известно е, че Васил Левски е изпитвал дълбока любов към песента.
5. Апостолът е имал две сестри и двама братя: Яна, Мария, Петър и Христо. Мария си отива още като дете от този свят, а Яна доживява до дълбока старост и става свидетел на Балканската война.
6. В последните си мигове Левски се изповядва пред монаха на София – отец Тодор Митов. В изповедта си казва: „Каквото съм правил, в полза народу е. Моли се, отче, не за мене, а за отечеството България”.

7. Денят на обесването на Васил Левски е бил студен и ветровит.
8. Знае се със сигурност, че след обесването на Левски тялото му е било закарано с каруца близо до бесилката в тогавашните софийски „позорни“ гробища, в които са заравяни хора без самоличност, самоубийци, екзекутирани престъпници и ударени от мълния. Там е бил заробен и Апостола.

Оттук нататък започват хипотезите за неговия гроб. И до днес не се знае къде е той.

9. Паметникът на Васил Левски в София е сред първите паметници, издигнати след Освобождението в новата столица. Разположен е на метри от бесилото на Левски.
10. За изработката на основната част от колоната на паметника е нает италианският каменоделец Абрамо Перукели. Скулптурните детайли са дело на чеха Франтишек Новак.

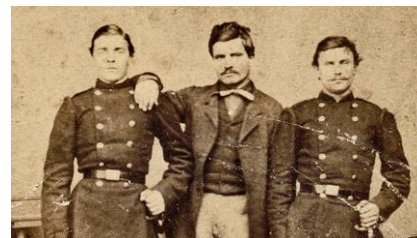
Лъчезара Борисова 6²

1. Апостола на свободата е бил висок приблизително 171-172 см. Ръстът му е установен от снимка, направена през 1867 г. в Белград – на база на дължината на пушката.

2. Някои историци твърдят, че той до последно остава монах. Сигурно е, че е бил силно религиозен православен християнин.
3. Опитът на Атанас Узунов да освободи Васил Левски, предвижда турският гарнизон, охраняващ Левски, да бъде нападнат, докато се прехвърля от София към Цариград. Бързите действия на османската власт по изготвяне и изпълнение на присъдата изненадват всички и планът не се осъществява.
4. Твърди се, че Левски изпитвал особено силен трепет при изпълнението на Богородичния химн „Достойно ест”.

5. Петър Кунчев – най-малкият от братята е наричан Левски III заради огромната си прилика с Апостола. Той бил участник в Руско-турската война и получил военен орден. Христо – другият брат, е сподвижник на Левски, а изследователи твърдят, че е бил близък съратник на Ботев.

6. Свещеник Тодор Митов свидетелства: "След като свърших обряда, Левски беше вдигнат върху едно буре и окачен на въжето. Преди да бъде избутано бурето изпод краката му, той извика: „Боже, избави България!”

Продължава на стр. 4

Продължава от стр. 4

7. В днешно време гробът на Левски е на неизвестно място. Баба Ванга казала: „Годината, в която се намерят костите на Левски, ще съвпадне с годината на възхода на България“.

8. След освобождението на България поп Тодор става депутат в Народното събрание и внася предложение за отпускане на 20 000 лв. за започнатия, но недовършен поради липса на средства паметник на Апостола. Той е единственият възрастен българин, пряк свидетел на случаящото се под бесилото в зимния февруарски ден на 1873 г.

9. За издигането на паметника на Васил Левски са били необходими 16 години. Решението за строежа е взето на 6 август 1878 г. от първия Софийски градски общински съвет по предложение на граф Игнатиев.
10. През октомври 2013 г. са откраднати осем грифона от паметника. Впоследствие един от тях е върнат в НИМ от роден предприемач, който го откупва срещу голяма сума. През февруари 2014 г. всички грифони са възстановени с нови от известния български скулптор Марин Марков, като са използвани уникални чертежи от края на 19-ти век.

Мериам Терзиева 6²

Народната клетва на Васил Левски

Това е писмено или устно изказване, в което Апостола се заклева да брани народа си и да му служи вярно.

„Заклевам се в Евангелието, в честта си, и в Отецеството си, пред Бога, и пред честното събрание на съзаклятието, че от всичко, което ми се яви, няма да кажа и открия никому нищо до смърт и до гроб.“

Заклевам се и обещавам като полагам за святата тази цел, живот и имот.

Заклевам се и обещавам безусловна покорност на законите и на заповедите на съзаклятия (заговорнически) Таен Централен Български Революционен Комитет мълчание и тайност на делата.

А в противен случай, ако бъда предател или престъпник, съгласявам се да бъда прободен от оръжието на съзаклятието, което има длъжност да ме брани, а и право да ме съди.

Заклевам се“.

Писмена клетва от 1872 г.:

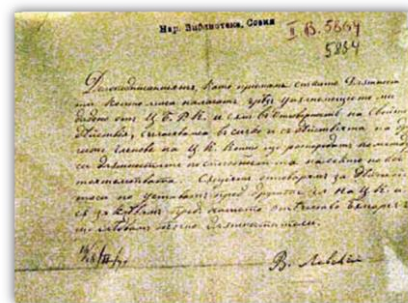
Текстът на писмената клетва:

Долоподписаният, като приемам сичките Длъжности които миса налагат чръзъ Упълномощието ми дадено от Ц.Б.Р.К. и сжмъ в Отговорност на своите дѣйствиа, съгласявамса въ сичко и съ дѣйствиа на другите членове на Ц.К. които ще распоредатъ по междуси длъжностите по способност-та на секиго по обстоятелствата. Сжциятъ отговарямъ за дѣйствиетаси по уставатъ

пред другите чл. на Ц.К. и сж заклѣвам предъ нашето Отечество Бжлгарія че ще слѣдвамъ точно длъжноститеси.

16/28 II 72

В. Левскій

Същият текст, но със съвременен правопис:

Долоподписаният, като приемам всичките длъжности, които ми се налагат от пълномощното, дадено ми от ЦБРК, и [като] съзнавам отговорността за своите действия, съгласявам се във всичко и с действията на другите членове на ЦК, които ще разпределят длъжностите помежду си според способностите на всякого. Същият отговарям за действията си по устава пред другите членове на ЦК и се заклевам пред нашето отечество България, че ще изпълнявам точно длъжността си.

16.06.1872 г.

Васил Левски

Александра Панчева 6²

Учениците от НСУ „София“ отбелязаха годишнината от гибелта на Васил Левски

В продължение на три дни (16, 17 и 18 февруари) в училището се проведоха различни инициативи, чрез които бяха почитени делото и саможертвата на Апостола на свободата – Васил Левски. Активна роля в събитията имаха седмокласниците, тъй като през тази учебна година те изучават историята на нашето освободително движение, а в часовете по литература знанията им по темата се допълват от творбите на едни от най-ярките класици, свързани с епохата на освободителните борби – Добри Чинтулов, Христо Ботев, Иван Вазов. Към това се прибавят и часовете по изобразително изкуство, в които учениците имаха за задача да пресъздадат образа на Апостола на свободата и различни моменти от неговия живот.

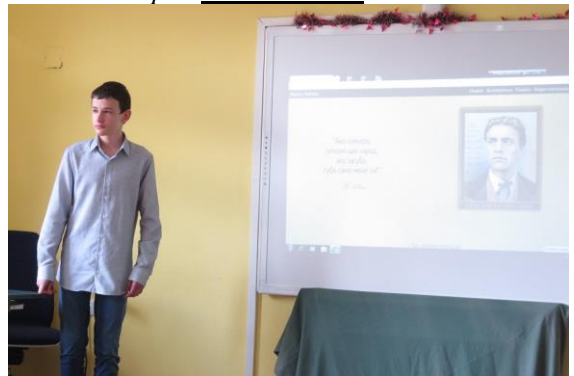

Началото на организирани събития се постави на 16 февруари с откриването на изложба, посветена на Васил Левски. Учениците от I^a подготвителна група изпяха песен и рецитираха стихотворение за Апостола, а Георги Игнатов от 7° клас и Теодора Дамянова от 7° прочетоха свои авторски текстове.

На 17 февруари се проведе втората инициатива – представяне на интересни факти от живота на Васил Левски. След задълбочено

проучване Крум Рълев от 7° клас изнесе пред ученици от седми клас и техните учители презентация за родословното дърво на Апостола, Кристиана Георгиева от 7° ги запозна с известните на науката фотографии на Васил Левски, а Алина Манева от 7° – с паметниците, издигнати в негова чест, някои от които и в чужбина. Воден от интереса си към информационните технологии, Венцислав Маноилов от 7° представи собствен сайт, посветен на Апостола, който може да посетите на адрес vasillevski.ml.

В деня на гибелта на Апостола на свободата – 18 февруари, по радиоуредбата на училището зазвучаха гласовете на ученици от седми клас, които пресъздадоха въздействащо съдебния процес срещу Васил Левски по разказа на Серафим Северняк „Аз съм Левски“.

Част от инициативите е и издаването на специален брой на училищния вестник, посветен на Апостола. В него място за изява са намерили ученици, създали стихотворение за Левски, написали писмо до него или просто проучили любопитни факти от живота му. Тук могат да бъдат видени и картините от изложбата.

Провеждането на всички инициативи обогати не само познанията на учениците от НСУ „София“ за личността и делото на Васил Левски, но и техните емоции. Това бяха уроци по родолюбие, осъществени от мотивирани ученици и техните ентузиазирани учители. Силата на Апостола на свободата е в това да вълнува и обединява хора от различни поколения и епохи!

О, народе! Погледни!
Там в небесните простори
и безкрайни висини,
образът на българин велик стои!
Ликът му най-прекрасен
е за душманина ужасен.
Устните му често проповядват нещо,
нещо, вдъхновяващо сърцата,
нещо, окриляващо душата!
Свобода! – таз дума сладка!
За поробения – меден звън,
за поробителя – кошмарен сън...
Тоз човек неустрашим, пръв се осмели
да изрече тез думи, горди, смели
И народа той поведе –
от мрака да го изведе!
Всички слушаха в захлас
истинния, меден глас!
Но... не всеки го послуша...
И... намери се един,
носец тайно своята чалма.
Чер кат демон,
зъл кат дявол,
и предаде той героя,
и обрече го на смърт,
зарад туй, че изричаше слова,
неугодни на Душманската Чалма...

Каляян Кирилов 7^е
София, 06.02.2022 г.

О, този синеок малчуган,
израснал в бедност,
но станал голям.
О, този млад юнак!
Обикалял славно всеки град
и възвръщал на народа
спомена за отминала свобода.
О, Левски! Ти събуди цял народ непобуден,
забравил за своята история и сякаш загубен.
Ти запали отново искрата в сърцата,
забравили за свободата.
За теб били важни не словата, а делата.
Правил си всичко, без да очакваш никаква отплата
и променил си съдбата
на своята любима майка родина.
Твоята безгранична вяра в успеха
крепяла всички и била им утеха.
За тях ти бил си икона несломима,
нетърпяща турската тежобия.
О, Апостоле на свободата,
винаги пръв в борбата
и възвишен с делата
в сърцата и душата на всички от страната!

Борис Христов 7^в

Писмо до Васил Левски

Здравей Дяконе,

Пиша ти това писмо, за да покажа моето уважение към теб и колко много ти се възхищавам. Знам, че никога няма да видиш това, което съм написал. Ако можеше да погледнеш сега колко е зле държавата ни, нямаше да се зарадваш. Тази родина, заради която си се жертвал, сега е потънала в корупция и зла власт. Мечтата ти е била България да е чиста и свята република. Не мисля, че ще видя някога толкова милосърден човек като теб с такава велика мисия, с която си се бил заел. Не се отчайвай, Дяконе, все още има хора, които те почитат и обичат и винаги ще има. Надявам се да спиш спокойно. Нека твоят вечен сън да бъде хубав. Лека нощ!

Димитър Илиев 7^в

До: Васил Иванов Кунчев – Левски, вечно на 36 години

Живеем в различни времена, различни векове даже. Искра ми се да ти кажа, че всичко се е променило, че сме просперираща държава, че не сме същите изгубени хора отпреди и че всъщност си е заслужавало да се дадат всичките тези жертви с неизвестна бройка, но може би ще излъжа...

Наистина, България съществува като свободна и независима държава от 144 години, но по тези

свободни и родни улици бродят души без цел, идеи и смисъл. Измамници и крадци живеят безнаказано от закон, който не съществува. Хората са недоволни срещу "властта", или по-точно от правителствата, но нищо не се предприема. Празни обещания биват хвърляни наляво и надясно. Този "робски" страх е пунал корените си твърде дълбоко, че дори и свободни, пак сме роби.

Понякога се чудя какво би станало, ако ти беше тук, сред нас? Може би, само може би, ако имахме надежда, която да гори толкова светло колкото теб, нещата щяха да стоят по различен начин.

Ние не сме вече роби, Левски, но не сме и свободни...

XXI век, 2022 година, 15 февруари
От: Елена Зюлжяр, 13 години

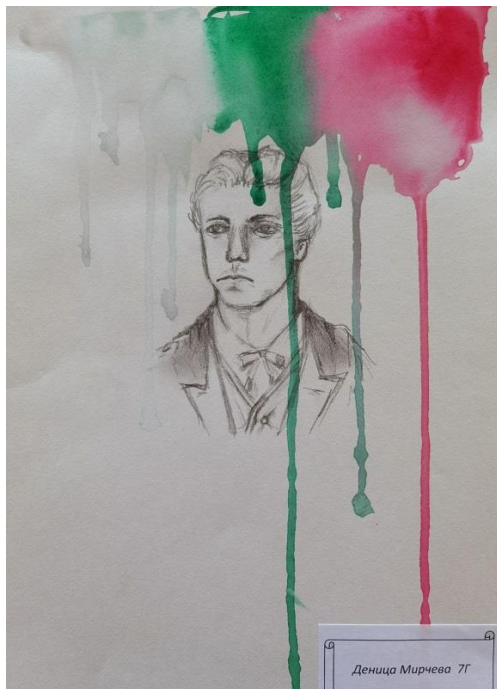
Роди се ти във робство
и не харесваше това,
да гледаш как аскер вилнее
из нашата страна.
Ти даде примера
за всенародната борба.
И чрез бесилоото
донесе нашата свобода.

Атанас Маринов 7^б

„Левски“ с гордост произнасям
и прекланям днес глава,
в мислите си се пренасям
във времето на твоите дела.

Бил си ти безстрашен, непокорен,
с ум и скромност очаровал си
света.

Тръгнал си по пътя неуморен
да се борим за мечтана свобода.

Живота си погуби за народа
в историята изгря като звезда,
и до днес блестиш в сърцата
на своите братя по съдба.

Алина Манева 7^б

Един бе ти - боец за свободата,
за нашата земя ти отдаде си душата.
Мечтата твоя за родината ни свята,
разтупка на заспалата рая сърцата.
Събуди най-накрая туй заспало племе,
за да се отърве от петвековно бreme.
По стъпките ти чети храбри бяха,
проведоха борби и кръв проляха.
Делото ти, Апостоле най-велик,
разшири кръгозора на народа мъченик.
Заветът твой ще помним ний, децата,
и подвигът ти ще гори в сърцата ни.

Марина Филипова 7^б

Писмо до Васил Левски

Здравей Апостоле,

Дълго се чудех как да започна писмото си.

Знам, че на непознати и на хора с по-висок ранг от
нашия се пише в учтивата форма „Вие“. Аз не те
познавам, а и ти си много, много
високо в сравнение с всички от
съвременето ни.

Но някак си те чувствам
близък и недостижим едновременно.
Не спирам да се възхищавам на
подвизите ти и смелостта да
устояваш своята вяра.

За първи път чух името ти в
детската градина и научих стихче за
теб. От родителите си получих
"Първа книга за Апостола на
свободата". В училище учих за живота
ти. Сигурна съм, че ти е било много
трудно да бъдеш глава на семейството си още на 14
години. Да работиш за прехраната му. В днешния
свят нито едно дете нямаше да може да се справи с
това.

Вместо да избереш по-лесния път, като
духовно лице си избрал опасния път да "будиш" народа
за борба за отечеството и да се излагаш на купичка
опасности.

Възхищавам се на невероятното ти умение да
убеждаваш хората да повярват в делото ти.

Смелостта ти наистина граничи с безрасъдство. Да
си винаги толкова близо до най-големите си врагове и
да останеш неуловим.

Не те ли бе поне мъничко страх за собствения
ти живот?!

Знам, че всеки човек изпитва това
чувство и то е съвсем естествено и
оправдано. Иска ми се да те питам толкова
много неща, но знам, че не можеш да ми
отговориш. Въпреки всичко, докато ти
пиша, се чувствам по-близо до теб.

Възхищавам ти се освен за
смелостта и за огромната ти обич към
България, която е недостижима, особено в
днешни дни.

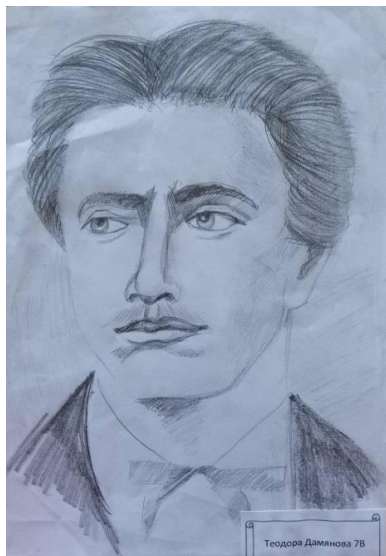
Струва ми се, че ако бе наш
съвременник много би се разочаровал от
нас. Днес всеки обича най-вече себе си. И

собственото му добруване е над всичко. Ценностите, в
които си вярвал, са изместени от това да живеем
добре и да не изпитваме затруднения.

Надявам се, че съвсем скоро ще се случи нещо,
което да ни върне изконните човешки ценности. Може
би някой "нов" Левски ще ни "върне" вярата в доброто и
обичта към родината, ще ни покаже верния път....

Обещавам ти, че ще вярвам повече в себе си и
ще търся път към доброто.

С обич: Теодора Дамянова 7^б

- Тате, тате, кой е тоз герой?
 - Левски, сине, се нарича той.
 Със сърце голямо и добро,
 той, скъпи сине, станал Лъвския герой.
 Животът си пожертвал
 за нашата страна
 и за миг дори не се поколебал
 да тръгне в бой за свобода.
 Готвил той борбата,
 с пушки във ръце народът се събрал,
 но султанът взел, че разбрал
 и от яд полудял.
 Пратил той злите заптиета
 да гонят нашия герой.
 И накрая заловили го те,
 там, в Кърчинското ханче.
 Наложили му смъртна присъда.
 Жестока! Да виси пред хората
 с въже около врата и да си поема
 той последна глътка дъх...

- О, тате, Левски е бил голям герой!

Аника Илиева 7^б

Уроците на Левски

Роди се апостол със сърце проклето,
 проклето да мрази неправди, неволи

и майка му свята във тези неволи на робство и жалост,
 не беше жената.

Роден бе да бъде син на Земята,
 сърцето, душата и майка му бяха:
 България, Правдата и Свободата.

Безстрашен във бури през пусти балкани,
 препускаше смело, събирайки чети,
 събирайки млади сърца, натезали от робство,
 и с вяра да ни избави.

В очите му бури, сърцето юнашко,
 на своите плеци поел свободата,
 летеше безстрашно, даряващ надежда,
 за Дякона пееше даже гората.

И сам срещу вълци, и сам срещу свои,
 препускаше смело и с поглед уверен,
 Апостола сякаш нарамил умело,
 раздаваше нам свободата.

Научи ни с гордост да тачим земята,
 България свята за мене остава,
 земята, която във кръв и във слава,
 облята бе в чест за свободата.

Дара Петричева 7^а

Писмо до Васил Левски

Уважаеми Апостоле,

Пиша Ви това писмо, за да Ви уведомя, че
 дистрибуцията и разпределението на оръжия и боеприпаси
 в Третия революционен окръг почти приключи. Ако успеем
 да задържим темпото на екипировка до една седмица,
 всички доброволци би трябвало да са в пълна бойна
 готовност. Приятен ден, другарю Левски!

От хаджи Живко

Живко Пеев 6^з

Скъпи Васил Левски,

Аз съм Валентин от град София и съм
 шестокурсник. Винаги съм ти се възхищавал – колко смел
 си бил и как си се жертвал за нас, българите. Цял живот си
 се борил за нашата свобода, за да можем ние отново да сме
 държава на Балканите и в Европа. Това си искал,
 Апостоле, и тази твоя мечта се е сбъднала, но ние,
 българите, днес не осъзнаваме какво имаме. Имаме големи
 проблеми в развитието и живота. Много хора имигрират
 оттука, хиляди млади семейства с деца си отиват от
 нашата България и забравят кои са, откъде са техните
 корени. Това са проблемите, Апостоле наш. Дано някой
 ден българите отново да са заедно, да живеят в тази
 държава, за която ти и твоите другари сте отдали живота
 си, за да я освободите. Дано да има хора като тебе днес,
 които да обичат своето място и своята държава. Да живее
 България!

Много благодаря, Левски, за това, което си
 направил за нас. Ние се гордеем с теб – с твоите смелост,
 кураж и патриотизъм. Всички българи, където и да
 живеят в днешно време, трябва да знаят името ти и да се
 гордеят с тебе.

С уважение и почит към теб: **Валентин Динков 6^з**

Скъпи Апостоле,

Реших да ти напиша писмо за живота в България в
 наши дни. Днес технологиите са много развити. Вече никой
 не може без електричество, телефон, телевизия, интернет.
 Това са все неща, които по твое време ги е нямало. Ти си
 се борил за свобода и равенство на народа. За съжаление, и
 днес българинът е зависим – не толкова от друго
 поробител, а от материалните неща. Ние сме поробени от
 собствения си егоизъм. Всеки е потънал в битовите си
 проблеми и никой не мисли за общото благо. Политиците се
 чудят как да изкарат повече пари на гърба на бедния
 българин, а той, все по-отчаян, се чуди как да преживява и в
 крайна сметка напуска родината си.

Тези думи сигурно те натъжават, но и има
 много хубави неща в България. Някои хора се осъзнават и
 като теб почват да помагат. Уникалната природа още ни
 радва, въпреки че хората я унищожават. Без теб нямаше да
 има държава, наречена България, и за това всеки българин
 ти благодари искрено.

Благодаря ти за всички твои дела, Апостоле!

Динко Подоров 6^з

Апостоле,

Пиша ти това писмо от благодарност заради
 твоята жертва в името на твоя народ. Заради смелостта,
 която прояви и показа, че си достоен за уважение.

Гътувал си и си създавал тайни комитети, с
 които да подготвиш бунт. Ти мечтаеше за свободна
 държава. Следваше целите си... и ги постигна. Аз лично не
 познавам друг със смелост като теб, не познавам човек,
 когото ще се жертва за другите по подобен начин.

С благодарност: **Кристиан Тотев 6^з**

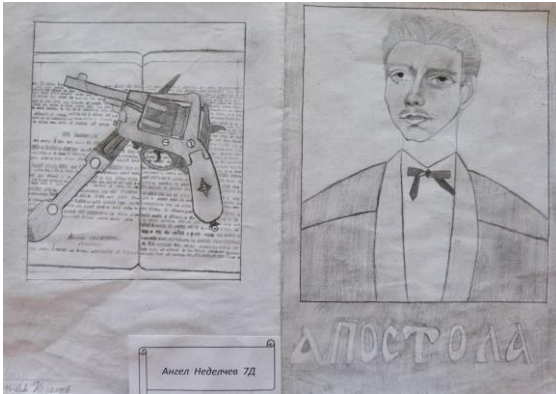

Апостоле, твоята саможертва и безгранична любов към чистата и свята република, към България и нейния народ са пример за всички поколения след теб. Всички учим от малки и с гордост произнасяме стихотворението „Аз

съм българче“ от Иван Вазов. Но това ли е държавата, за която ти се жертва, тази страна ли искаше да освободиш? Отгоре виждаш какво се случва. Ако можеше да промениш нещо за днешното поколение и за държавата ни, какво щеше да е то?

С уважение: Никола Ясков б³

Уроците на Левски

Васил Левски е личност, която е изградена от много качества. Безстрашието му при най-трудни обстоятелства е впечатляващо, а неговата съобразителност и хладнокръвие в опасностите, с които е била осеяна всяка стъпка от скиталческото му съществуване, будят нашето възхищение. Постъпките му са уроци за всички поколения българи.

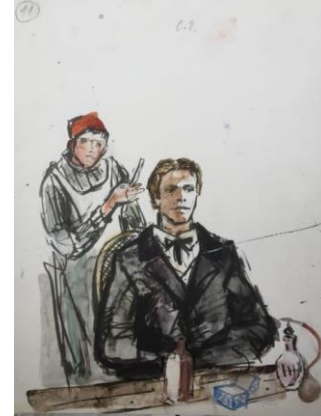
Васил Левски е визионер, защото гледа далече отвъд всекидневния живот на българите. Той е стратег, защото умее да планира дългосрочно, вместо да търси бързи резултати. Стратегията му включва цели, чието постигане изисква устойчиво развитие. Има последователност от стъпки за растеж на вътрешната организация. Не настоява за незабавно въстание, а планира и търпеливо работи българите да са готови – организационно, но най-вече психически. Осъзнава, че трябва време те да се превърнат от стадо в граждани и че това ще стане бавно.

В разказа „Чистият път“ Иван Вазов отбелязва, че „той е образец на нравствена чистота“. Левски не е само доблестен – той е добродетелен, което не е присъща черта на всеки революционер. В разказа „Из кривините“ той прерязва с камата си въжетата и спасява момчето и коня от сигурна смърт. Васил

Левски не показва собствената си личност, а се показва като човек – спасител на момчето в беда.

В „Апостолът в премеждие“ Левски е хладнокръвен и безстрашен. Когато той изрича думите: „Момче! Дръж хубаво бръснача, че ще ме порежеш!“, Али Чауш се извърта и се усъмнява, че това е човекът, когото издирват, но у Левски изобщо не помръдва и един косъм. Както и когато си тръгва, Левски поздравява Али Чауш.

Жертвоприношението и личната отговорност за собствените му дела, които той проявява, когато е заловен, са едни от най-важните качества – уроци, които той проявява и завещава на българския народ.

Всички стихотворения и разкази за Васил Левски откриват „моралната сила на Дякона и прибавя нови зари на ореола, с който този тайнствен, легендарен лик е окръжен в нашето възображение.“ И както казахме вече, те са уроци за всяко поколение българи.

Симона Пендарова б²

Направена е през август 1867 г. в Белград, след преминаването на четата на войводата Панайот Хитов от България в Сърбия, т. нар. байрактарска снимка на Левски. Фотографията е дело на българин, придворен фотограф в Белград – Анастас Карастоянов.

На тази снимка Васил Левски е с брат си Христо и близкия му другар Христо Иванов-Големия. Направена е през 1867 г. в Белград. Оригинален екземпляр от тази снимка се пази в музей „В. Левски” - Карлово, подарена от потомците на София Зидарова - племенница на Левски.

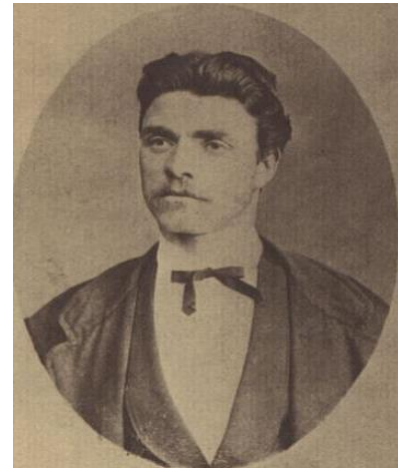
Интересното при тази снимка е, че за нея се смята, че е от участието на Васил Левски в Първата българска легия (заради униформата). Снимката обаче е правена значително по-късно - началото на 1869 г. Униформата е реквизит от студиото на фотограф от Букурещ.

Тази снимка е направена най-вероятно през пролетта на 1870 г. Смята се за най-изразителна и даваща най-добра представа за физическия и духовен образ на Апостола.

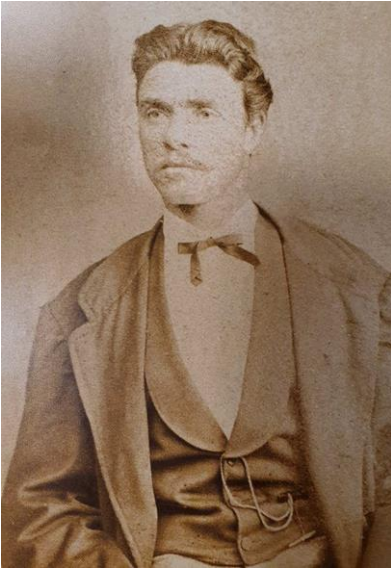
Предполага се, че снимката е направена почти в същото време на предишната снимка (от 1870 г.). Тук, както виждате, Васил Левски е седнал в 3/4 ръст и е със същите дрехи.

ФАТАЛНАТА СНИМКА. Това е последната фотография на Апостола. Направена е в Букурещ към месец юни 1872 г. след важното общо събрание на БРЦК. Именно това е снимката, която попада в ръцете на турската полиция и благодарение на която Васил Левски е разпознат след залавянето му. Това е и последната безспорно доказана фотография на Апостола.

От втората Българска легия в Белград (1867-68 г.) са запазени две фотографии. Те са направени към самия край на 1867 г., или в началото на 1868 г., също в Белград от Анастас Карастоянов. На едната снимка от легията Левски е заедно със свои другари, участници в легията. Той е сред седналите – трети от ляво на дясно.

Осмата снимка на Апостола на свободата

Това е осмата снимка на Васил Левски, открита от български учен в държавните архиви в Истанбул през 2018 г. Снимката много прилича на известните досега кадри на Апостола, но разликата е, че на нея той се вижда много по-цялостно. Целият ѝ гръб е с негово описание на османотурски. На гръба на снимката пише: „Снимка на Дякона Васил Левски от град Карлово. Понастоящем майка му се намира в същия град. Тъй като един зъб на горната му челюст под мустака стърчи навън, устната му е леко повдигната. С риж мустак е, среден на ръст, със светлосини очи, на 25-26 години.“ (Превод – проф. Орлин Събев от Института за балканистика към БАН). Снимката се съхранява в Османски архив към Дирекция на държавните архиви при Президентството на Република Турция (Истанбул).

Нареда на работниците за освобождението на българския народ

Васил Левски изработва проектоустава на Вътрешната революционна организация, създадена от него. Ето и неговият текст.

„С една обща Революция да се направи коренно преобразуване на сегашната държавна деспотско-тиранска система и да се замени с демократска република (народно управление), на същото това

място, което са нашите прадеди със силата на Оръжието и със своята свята кръв откупили, в което днес безчовечно беснеят турски кеседжии и еничери, и в което владей правото на силата, да се повдигне храм на Истината и правата Свобода и Турският чорбаджилък да даде място на Съгласието, Братството и съвършеното равенство, между

всички народности, Българи, Турци, Евреи и пр. ще бъдат равноправни във всяко отношение, било във вяра, било в Народност, било в гражданско отношение, било в каквото било, всички ще спадат под един Общ Закон, който по вишегласието от всички народности ще се избере.“

Александра Панчева 6²

Имена и прозвища, с които се е представял Васил Левски

За мен най-любопитно беше да потърся информация с какви имена се е представял Васил Левски през живота си, и ето всички, които намерих.

Д. И. Левски, В. И. Лъвский, Лъ-кий, В. Д. Лъвски, Драгньо, В. Лъвский, Ас. Дер. Кърджалъ, Ефенди Аслан Дервишооглу, В. Левский, Аслан Дервишооглу, Дервишооглу Аслан, Лъвский, В. Л-кий, Ас. Дер., Аслан Дервишооглу Кърджалъ, Асланооглу Видинли, Ас. Дер. Кърдж., Драган Мирчов, Аслан Дервишооглу Кърклия, Драгойчо

Иванов, К. Н. Марков, Тропчо, Драгойчо, Димитроолу Ованез ефенди, Бр. Ад. Делиаа, Вълчо Драгньо, Дервишооглу, Хасан ага, Афъз ага, Афъз ефенди, Дервиш Мехмед, Дервишооглу Асал, Кърджалъ, Драган Марков, Кърджалията, Кърджалъ, Кърджалъ Мустафа Дервишооглу, Маамудая Ериндели, К. Ив. Марков, Хаджи Ахмед Саръ Азис Руфидоглу, Неболу Чизмели Кърмъзъ, Хаджи Ахмед Саръ Чизмели Кърмъзъ, Станчулеску, Стан.

Симона Пендарова 6²

Последната вечер и денят на смъртта на Апостола

Един от големите страхове на Левски като духовно лице и вярващ християнин е да не остане неопят и непогребан и да не се знае къде е гробът му. Затова на Велика събота – 19 април 1864

г., Левски реже косата си и я дава на майка си да я скрие с думите: „Като чуеш, че съм загинал, да я извадиш, за да се опее и погребее вместо мен, защото може да остана неопят и непогребан“. Това е всъщност

единственото нещо, което той поискал за себе си.

Последните му думи са: „Боже, избави България!“

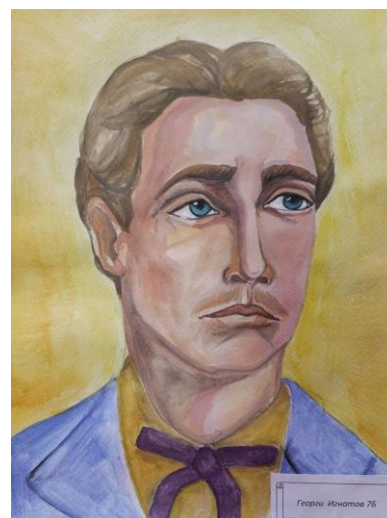
Александра Панчева 6²

Божана Бенева 7Г

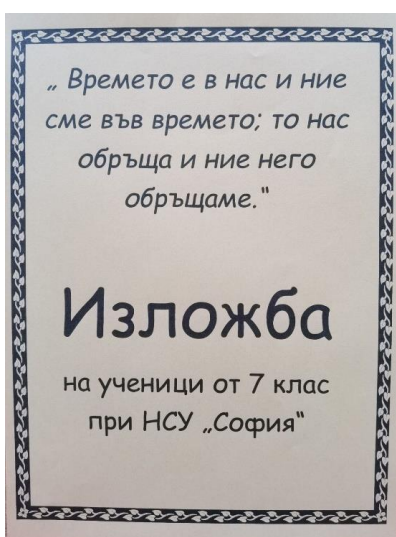
Андреа Девилова 7Г

Георги Илюмов 7Б

Теофор Цанев 7А

Ивелин Василков 7А

Популярността на Апостола на свободата

В съвременна България личността на Васил Левски се възприема от сънародниците му като най-ярката и най-откроена сред българските революционери. За българите е национален герой и национален идеолог за „чиста и свята република“.

Известни са 150 паметника на Апостола, от които 131 са в България и 19 в чужбина. Функционират три музея, посветени специално на Васил Левски. Това са Музей „Васил Левски“ (Ловеч), Къкринско ханче и Национален музей „Васил Левски“ (Карлово). Като музейна сбирка е оформена и килията, в която често е отсядал в Троянския манастир.

Името на Васил Левски носят един град, шест села, една община, квартали в Балчик, Варна, София и др., значителен брой булеварди, площади и улици, училища (едни от тях са българските училища „Васил Левски“ във Валенсия, Палма де Майорка, Кишинев, Лас Вегас, Лондон, Париж и Сан Диего), читалища, предприятия, спортни клубове, Националната спортна академия и Националният стадион в София, Националният военен университет във Велико Търново, връх Левски в Стара планина и връх Левски на остров Ливингстън.

През 2009 г. откритият от български астрономи астероид е наречен 204831 Левски.

Александра Панчева 6²

Редакционен екип:

Ученици от VI и VII клас
Ръководител - Миглена Митковска